เรียนรู้ เรื่อง โรคฉี่หนู(เล็ปโตสไปโรซิส)

โรคฉี่หนู(เล็ปโตสไปโรซิส)

เป็นโรคหนึ่งซึ่งมักมีการระบาดในฤดูฝนโดยเฉพาะแหล่งที่มีน้ำท่วมขัง พบได้ทั่วโลกทั้งในเขตเมืองและเขตชนบท ผู้ที่เป็นโรคนี้ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นเกษตรกร เช่น ชาวนา ชาวไร่ เลี้ยงสัตว์ ทำเหมืองแร่ ผู้ที่ชอบเดินป่า และผู้ที่มีประวัติเดินลุย/แช่ในน้ำท่วมขัง จัดเป็นกลุ่มเสี่ยงสูง มักพบในผู้ชายมากกว่าผู้หญิงมากกว่า 2เท่า

โรคนี้พบในสัตว์ชนิดใดบ้าง?

เชื้อ เล็ปโตสไปโรซิส เป็นเชื้อที่พบบ่อยในสัตว์หลายชนิด โดยเฉพาะหนู โค กระบือ สุกร และสุนัข

การเกิดโรคเล็ปโตสไปโรซิส

คนติดโรคนี้ได้โดยการสัมผัสเชื้อในปัสสาวะหรือสัมผัสน้ำ ที่มีเชื้อปนเปื้อน หรือติดเชื้อจากการกินอาหารหรือสิ่งอื่นๆที่ปนเปื้อนเชื้อจากปัสสาวะของสัตว์ที่ขับถ่ายออกมา ซึ่งการที่คนไปสัมผัสน้ำที่แช่ขังจึงอาจได้รับเชื้อนี้เข้าสู่ร่างกายได้ทางผิวหนังที่มีบาดแผลหรือรอยถลอก ผิวหนังที่ชุ่มน้ำจากการแช่นานอาจทำให้ผิวหนังบาง เชื้อสามารถไชผ่านผิวหนังได้ง่ายขึ้น และอาจติดเชื้อนี้ผ่านทางเยื่อบุต่างๆ เช่น เยื่อบุตา ปาก จมูกและจมูก เสียชีวิตได้...

เมื่อได้รับเชื้อเข้าสู่ร่างกายแล้ว อีกประมาณ 10 วัน หรืออยู่ในช่วง 4 – 19 วัน ก็จะแสดงอาการ ดังนี้

อาการของโรค

เมื่อได้รับเชื้อเข้าสู่ร่างกายแล้ว อีกประมาณ 10 วัน หรืออยู่ในช่วง 4 – 19 วัน ก็จะแสดงอาการ ดังนี้

ไข้เฉียบพลัน ปวดศีรษะรุนแรง หนาวสั่น ปวดกล้ามเนื้ออย่างรุนแรงโดยเฉพาะ น่องและโคนขา ตาอักเสบ แดง อาจมีไข้ติดต่อกันหลายวันสลับกับระยะไข้ลด เยื่อหุ้มสมองอักเสบ มีผื่นขึ้น มีจุดเลือดออกตามผิวหนังและเยื่อบุ ตับโต ไตวาย ดีซ่าน ความรู้สึกสับสน ซึม อาจมีอาการทางระบบหายใจ อาจมีอาการไอเป็นเลือด

ผู้ที่ได้รับเชื้อบางรายอาจไม่ปรากฏอาการ แต่บางรายอาจมีอาการขั้นรุนแรงอย่างเฉียบพลันถึงตายได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเชื้อแต่ละชนิด สาเหตุการตายมักมาจาก ตับและไตล้มเหลว หรือการเต้นของหัวใจผิดปกติเนื่องจากมีการติดเชื้อที่กล้ามเนื้อหัวใจ

การป้องกันให้ปลอดภัยจากโรคเล็ปโตสไปโรซิส

- เป็นต้องแช่หรือลุยน้ำที่อาจมีการปนเปื้อนเชื้อจากปัสสาวะสัตว์นำโรค ควรสวมรองเท้าบู๊ต

- ให้การป้องกันโรคแก่ผู้ที่ทำงานเสี่ยงต่อโรค เช่น ใช้ถุงมือยาง,รองเท้าบู๊ต เป็นต้น
- ตรวจแหล่งน้ำ,ดิน,ทราย ที่อาจปนเปื้อนเชื้อ ถ้าเป็นน้ำในท่อระบายน้ำ ควรล้างท่อระบายน้ำที่ปนเปื้อนเชื้อออกไป
- ถ้าพบสัตว์ติดเชื้อต้องแยกออก เพื่อป้องกันไม่ให้แพร่เชื้อไปยังสัตว์อื่น หรืออาจเกิดการปนเปื้อนเชื้อในที่อยู่อาศัย สถานที่ทำงาน แหล่งพักผ่อนท่องเที่ยว
- ฉีดวัคซีนป้องกันโรคแก่ปศุสัตว์ เช่น โค กระบือ และสัตว์เลี้ยง เช่น สุนัข จะช่วยป้องกันโรคได้ แต่ป้องกันการติดเชื้อและขับเชื้อทางปัสสาวะไม่ได้ วัคซีนที่ใช้ต้องมีชนิดของเชื้อที่พบมากในท้องถิ่นนั้น จึงป้องกันโรคได้ดี
- บางประเทศใช้การฉีดวัคซีนป้องกันโรคแก่คนงานและผู้ที่ประกอบอาชีพที่เสี่ยงต่อโรคสูง

อย่าลืม!! ล้างมือบ่อยๆก่อนและหลังทำกิจกรรมต่างๆนะ

ผู้สัมผัสผู้ป่วยควรปฏิบัติอย่างไร?

แม้ว่ายังไม่เคยพบการติดต่อของโรคนี้จากคนสู่คนโดยตรง แต่เชื้อนี้มักถูกขับออกมาในปัสสาวะผู้ป่วยได้นาน 1 เดือน หรืออาจนานถึง 11 เดือน ผู้ที่ดูแลผู้ป่วยจะต้องระมัดระวังการสัมผัสเลือดและสารคัดหลั่งจากผู้ป่วย สิ่งของเครื่องใช้ที่ปนเปื้อนปัสสาวะผู้ป่วยต้องนำไปทำลายเชื้อก่อน

การรักษา

โรคนี้หากรักษาตั้งแต่ระยะแรก ๆ โดยให้ยาปฏิชีวนะเฉพาะโรคจะได้ผลดีกว่าปล่อยให้มีอาการรุนแรงแล้วจึงรักษา เนื่องจากอาจเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตได้ แต่ไม่ควรซื้อยาปฏิชีวนะมาใช้เอง เพราะอาจเป็นอันตรายจาการแพ้ยา หรือใช้ยาที่ไม่ถูกต้องได้ ดังนั้นควรพบแพทย์เพื่อรับการวินิจฉัยและรับการรักษาที่ถูกต้อง

จัดทำโดย
สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด
งานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
โทรฯ ๐๔๓-๘๔๐๘๘๔